

Gymnázium Jána Baltazára Magina
Vrbové

*Nové, exkluzívne, vydanie
školského časopisu*

GYMPLOVINY

December 2009

Školský časopis venovaný najmä študentom

1. číslo 7. ročníka

Gymnázium J.B. Magina
redakcia školských novín
922 03
Vrbové

**„ Bud' kým chceš,
rob čo chceš,
no nikdy,
nezabúdaj prejaviť svoj názor „**

Milí čitatelia,

veľmi ma potešilo, že po niekoľkoročnej pauze sa Vám opäť môžeme prihovoriť na stránkach nášho nového školského časopisu. Prvé číslo vychádza tesne pred Vianocami, takže obohatené o pozvanie na vianočnú besiedku. Nebudú chýbať výroky našich študentov, či rôzne rozhovory, napríklad s našou študentkou z 1.A Miškou Mihókovou. Budeme potešení, ak si náš časopis prelistujete a zabavíte sa pri jeho čítaní. Taktiež očakávame Vaše cenné rady, postrehy a pripomienky, aby sme ho mohli pre Vás zdokonaľovať stále k lepšiemu, a aby toto prvé číslo nebolo zároveň aj posledné. Na záver Vám chcem popriať veľa úspechov, šťastné a veselé Vianoce...

Mgr. Tatiana Vavříková

Pedagogický dozor:	Mgr. Tatiana Vavříková
Korektúra:	Mgr. Veronika Chrvalová
Grafická úprava:	KUBAJA.j.a
Šéfredaktor:	Petra Filanová
Redakčná rada:	Lenka Peterková, Daniela Peterková, Stanislava Michnová, Katarína Cigániková

Zo života našej školy

Otvorenie školského roka 2009/2010

Dňa 2. septembra 2009 o ôsmej hodine sme sa zhromaždili v aule nášho gymnázia, aby sme spoločne zahájili otvorenie nového školského roka 2009/2010. Na začiatok celého ceremoniálu zaznela študentská hymna Gaudeamus Igitur, po ktorom sa všetkým učiteľom a študentom v krátkom príhovore prihovoril náš pán riaditeľ PaedDr. Ing. František Glos, PhD. Ceremoniál príjemne spestrili svojou hrou na klavíri aj študentka 4. ročníka - Zuzana Nikodémová a náš pán školník Alexander Horváth. Na záver sa nám prihovoril aj primátor mesta Vrbové PaedDr. Ivan Borovský.

Oznamy

Chcela by som upozorniť tých študentov, ktorí majú záujem vypožičať si nejakú literatúru zo školskej knižnice, aby prišli za správcou knižnice do 2.A.

Petra Filanová, správca knižnice

V celom časopise sú vložené rôzne postavičky, ktoré by sa mohli stať maskotom nášho časopisu. V blízkom čase formou ankety vyberieme najobľúbenejšiu postavičku, ktorej môžete začať vymýšľať meno. Návrhy budú zbierané do škatule, ktorú umiestnime v aule školy, z ktorých vyberieme najlepší návrh.

redakčná rada

Hľadáme kreatívnych študentov, ktorí majú záujem podieľať sa na našom školskom časopise. Písať môžete o hocičom, či už o vašom hobby, ale takisto môžete vyjadriť váš názor, či pripomienku.

redakčná rada

Halloween

Halloween sa oslavuje 31. októbra. Jeho história siaha až ku Keltom. Prvý novembrový deň uctievali boha Mŕtvych - Anwinna. Ľudia verili, že tejto noci sa zjavujú duše mŕtvych, a tak im svietili na cestu

svietnikmi vyrobenými z dyní. Ľudia sa prezliekali do starých šiat a maľovali si tváre, tejto noci sa hovorilo Samhain. Pápež Bonifác IV. zriadil nový sviatok – Sviatok všetkých svätých (ang. All Saint is Day). Počas týchto sviatkov sa konali omše. A omše týchto období dostali názov Allhallowmas (the mass of all hallows - omša blahoslavených, svätých). Noc pred týmto sviatkom bola známa ako All Hallows Eve – (pred) večer všetkých svätých. Tento sviatok oslavujú v USA, Portoriku, Írsku, Kanade, Francúzsku, Austrálii a na Novom Zélande. Tradičnými znakmi sú tekvice, špeciálne vyrezané a vo vnútri je sviečka, ďalej čarodejnice, duchovia, čierne mačky, metly, oheň, príšery, kostlivci a pod.

Aj na našej škole sa každoročne oslavuje Halloween v anglickom jazyku. Každá z tried si pripraví scénu, s ktorou sa predstaví pred ostatnými študentmi a aj učiteľmi. Členovia halloweenskej poroty hodnotili súťaž masiek a najlepšie vyzdobených tekvic. 1. miesto v súťaži masiek získali študentky 3. A triedy Vanda Baranová a Lucia Galbavá, ktorých „maska“ mala názov Siamské dvojčatá. V súťaži o najkrajšiu a najlepšie vyzdobenú tekvicu 1. miesto obsadila veľká tekvica, ktorú vyrobila študentka 2. A triedy Deana Piscová.

30. novembra sa našom gymnáziu uskutočnila zaujímavá prednáška. Mgr. Barbora Mináriková nám pútavo porozprávala o jej niekoľkomesačnom pobyte v Afrike, kde bola celý rok na misiách. Ale o tom a všeličom inom vám porozpráva v rozhovore.

RR: Čo vás viedlo k rozhodnutiu zúčastniť sa misie v Afrike?

B.M.: Dlho som mala v sebe túžbu po misiách, ale vždy, keď som nad tým vážnejšie uvažovala, povedala som si, že ja by som to nezládla. Existuje dokument o Misii sv. Jána – centre pre zomierajúcich na AIDS – ktorý som veľakrát premietala deťom na náboženstve. Chytilo to za srdce nielen žiakov, ale aj mňa. Tak som si povedala: keby prišla ponuka pre dobrovoľníkov ísť do tejto misie, nebudem váhať. A ponuka prišla. Nebolo nad čím premýšľať.

RR: Koľko vás cestovalo do Afriky a na základe akých kritérií Vás vybrali? Aké predpoklady sú potrebné, aby ste boli vhodným kandidátom na takúto misiu?

B.M.: Projekt bol financovaný Európskou úniou, vypracovaný bol cez Dobrú novinu. Ponuka bola pre troch dobrovoľníkov, ktorí mali vedieť anglicky, mali mať skúsenosť s prácou s mladými a deťmi vo farnostiach, vek 21 - 30 rokov a hlavne im nesmela chýbať túžba ísť slúžiť ľuďom, ktorí to potrebujú.

RR: Od koľkých rokov sa dá ísť na misie?

B.M.: Závisí to od jednotlivého projektu. Niektorí majú požiadavku na vek od 18 rokov, niekde sa však stretnete s vyšším vekom, aby ľudia, ktorí sa dajú na dobrovoľníctvo boli zrelí a stáli si za svojím rozhodnutím – keď napríklad príde prvá kríza v cudzej krajine, ocitnete sa v úplne inej kultúre, a tak máte chuť sa zbalíť a vrátiť sa domov. To však nie je riešením. Treba sa zaprieť a vydržať. Stojí to za to.

RR: Mali ste predtým nejaké skúsenosti s deťmi?

B.M.: Áno, práca s deťmi je dlhé roky mojou veľkou záľubou a často som pracovala s nimi vo svojom voľnom čase. Stretávali sme sa spolu, spievali, vymýšľali divadlá a tance, chodili na výlety a do táborov. Mnohé z týchto skúseností som využila i v Afrike.

RR: Čo ste v Afrike robili a v čom spočívala vaša náplň práce?

B.M.: Naším hlavným poslaním bolo naučiť mladých ľudí v Barbertone (mestečko blízko Misie. sv. Jana) ako môžu pracovať s deťmi, ako sa dá zmysluplne využiť ich voľný čas. Rodina v Afrike je rozbitá. Deti vyrastajú a sú vychovávané na ulici. Situácia je kritická. Ak sa im neponúkne alternatíva, ktorou ich bude možné zároveň aj viesť k správnym hodnotám, budúcnosť tejto krajiny je neistá. Po pár mesiacoch stretania sa s mladými sme spolu s nimi vytvorili detské stretká, ktoré sme za ich pomoci viedli. Rozoberali sme s nimi rôzne témy, hrali sme sa, spievali, tancovali a deti boli vďačné. Veď kresliť s farbičkami, alebo držať v ruke nožnice, to nie je pre nich samozrejmosť. Druhým poslaním bola práca s HIV pozitívnymi deťmi na Misii, ktorá spočívala v pomoci sestram, ktoré sa starajú o deti i zomierajúcich a tiež tvorba voľnočasových aktivít pre tieto deti.

RR: V čom je odlišná africká mládež od európskej?

B.M.: Mladí ľudia sú veľmi podobní tým európskym. Sú veselí, energickí, radi sa zabávajú v kruhu svojich priateľov. Ich život je však oveľa zložitejší a ťažší ako ten náš. Neriešia aký mobil si kúpi, alebo akú značku oblečenia zvolia, či na akú školu sa prihlásia. Každý deň sa zaoberajú tým, čo budú jesť oni a ich mladší súrodenci, kde vezmú peniaze na vyššie vzdelanie a na uniformu pre bratov a sestry, bez ktorej nemôžu chodiť do školy, alebo čo robiť, aby nedostali AIDS. Na druhej strane majú títo mladí však niečo, čo my strácame – majú čas jeden na druhého. A to im ja osobne závidím.

RR: Aký bol váš najsilnejší zážitok?

B.M.: Ťažko vybrať jeden, ale určite to bol každý deň strávený s deťmi na Misii. Sú to neopísateľné stvorenia. Každé jedno z nich, či má 6 alebo 13, vie, že má AIDS, že sa nedožije viac ako 15 rokov a že jeho mama zomrela, alebo ho nechce. Napriek tomu každé ráno vstávajú s nádejou, že možno sa nájde liek a oni budú môcť žiť svoje sny a ak nie, stanú sa anjelmi v nebi.

Každý deň prežívajú s radosťou a ich viera je taká silná, že sme sa jej mohli dotýkať. Keď som deti naučila scénický tanec Benedicat (Požehnanie sv. Františka), mali sme vystúpenie v Barbertone. To malo veľký úspech, pretože ľudia vedeli, že to sú „siroty z Misie sv. Jána, ktoré sú HIV pozitívne“. Na ceste domov prišiel za mnou Viktor a povedal mi: „Barborka, som veľmi šťastný, že si nás naučila tento tanec. Lebo sme mohli týmto ľuďom z mesta ukázať, že aj keď máme AIDS, náš život má zmysel a dokážeme robiť veci, ktoré robia zdraví ľudia.“

Nič nemôže byť krajšie, ako vidieť šťastie a radosť v očiach detí, ktoré ste niečo naučili. A ešte silnejšie je cítiť, že napriek tomu, že vaša práca bola iba kvapkou v mori, mala zmysel a oplatilo sa pre ňu strácať a vzdávať sa.

Ďakujem za rozhovor.

Ako prvého z našich učiteľov sme vyspovedali pár otázkami nášho dejepisára, pána učiteľa Koiša.

R: Ako sa vám páči na tejto škole?

P.K: Veľmi sa mi tu páči, inak by som tu nebol. Som tu šiesty rok, a ak by som to tu nemal rád, určite pôsobím inde. Páči sa mi to, že sa všetci navzájom poznáme. Je to tu osobnejšie ako na iných školách.

R: Čo sa vám tu nepáči?

P.K: Nepáči sa mi, keď sa študenti neučia.

R: Chcete niečo odkázať svojim študentom?

P.K: Nech usilovne študujú, a nech sú aktívni v každej oblasti, napr. v športe či kultúre.

Ďakujem za rozhovor.

Naša redakčná kolegyňa Stanislava Michnová vyspovedala pár otázkami svoju spolužiačku Mišku Mihókovú.

S.M.: Ahoj Miška, môžem s tebou spraviť krátky rozhovor?

Miška: Áno, samozrejme.

S.M.: Ako sa ti páči na škole?

Miška: Zatiaľ najlepšia škola kde som doteraz bola.

S.M.: Koľko škôl si už navštívila?

Miška: Dve.

S.M.: Ako sa k tebe správajú spolužiaci?

Miška: Keď som išla do školy bála som sa, ale nemôžem na nich nič zlého povedať.

S.M.: Máš problém s učením?

Miška: Zatiaľ vôbec, najlepšie sa mi učí Francúzsky jazyk.

S.M.: Akým spôsobom sa učíš?

Miška: Úplne normálne ako všetci ostatní. Musím mať ticho, musím si to čítať. Nemám rada, keď to mám nahraté, alebo keď mi to niekto predčítava.

S.M.: Ako dlho sa učíš?

Miška: Maximálne hodinu denne, alebo v autobuse a cez prestávku.

S.M.: Ktorý predmet máš najradšej?

Miška: Slovenský jazyk (literatúra) a Francúzsky jazyk.

S.M.: A naopak, ktorý predmet ti robí najväčší problém?

Miška: Chémia, matematika, fyzika.

Miška, ďakujem ti za rozhovor.

No a na záver nášho časopisu to najlepšie. Výroky našich študentov. Dúfame, že sa pri nich dobre pobavíte. :)

Medzi lastúrniky patrí aj konzerva obrovská. (rozzeva)

Plazy dokážu dýchať atmosférický tlak. (kyslík)

Dvojzubec obyčajný sa nafúkne, keď má nervy.

Morský koník patrí medzi kone.

Medzi mäsožravce patrí tukan.

Mokrad' je rastlina.

V USA sa veľa využíva lietadlová doprava. (letecká)

Medzi ženské pohlavné bunky patrí mozog.

Dobrá kvalitná informácia má príslovku.

Medzi sviatosti patrí predposledné pomazanie. (posledné)

Manželstvo je viditeľné, lebo sa zväzujú ruky.

Birmovka je viditeľná peniazmi.

Po birmovke sme povinní prísť o život.

Vzťažná sústava je sústava, kde sa teleso nachádza, je na yx priamke.

Ak teleso pri svojom pohybe nemení svoju rýchlosť, je to pohyb polohový.

V bajtoch sa určuje veľkosť súboru, bit je rýchlosť prenášania bajtov.

Fyzika je vektorová veličina.

